

děti (§ 346 a násl. ex. ř.) k vymožení zastupitelného jednání, totiž do-
držování styků otce s dětmi. Soud první stolice exekuci částečně
povolil, rekursní soud vyhověl částečně rekursu vymáhajícího
věřitele.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil
prvnímu soudu, by postoupil spisy opatrovnickému soudu k příslušnému
rozhodnutí.

Důvody:

Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu (srov. rozhodnutí čís.
2238, 6917, 6967 sb. n. s.) lze exekuci, jejímž předmětem je nárok
z poměru práva rodinného, jakým jest právě nárok, o nějž jde, vésti jen
podle zásad řízení nesporného (§ 50 odst. (6) zák. čís. 100 z r. 1931
sb. z. a n.) a jest povolán k rozhodování o tom, jakých donucovacích
prostředků jest použití, opatrovnický soud. Jest tedy v souzeném pří-
padě opatrovnický soud povolán, aby o návrzích stran jednal a sám
učinil opatření, potřebná k jejich provedení (§ 142 obč. zák. a § 50
odst. (6) zák. čís. 100 z r. 1931 sb. z. a n.), nikoli exekuční soud. Na
věci nic nemění, že jde o soudní smír, uzavřený ve sporu, neboť exe-
kučními tituly podle § 1 čís. 5 ex. ř. jsou jen smíry o soukromopráv-
ních nárocích hospodářského rázu, děti však nejsou prostým předmě-
tem práv rodičů; třebaže jejich styky s rodiči byly již upraveny soud-
ním smírem, musí opatrovnický soud vždy dbáti zájmů dětí (§ 142 obč.
zák.). Jelikož náleželo o návrhu rozhodnouti v nesporném řízení a ni-
koli v exekučním řízení, jest řízení podle § 78 ex. ř. a § 477 čís. 6 c. ř. s.
zmatečným, bylo je proto podle § 78 ex. ř. a § 478 c. ř. s. zrušiti a věc
dle § 44 j. n. přikázati nespornému soudu.

Čís. 13395.

**I když byla zamítnuta žaloba o rozvod manželství pro nedostatek
důvodů, lze povolit rozvod z výhradné viny žalujícího manžela k pouhé
žádosti žalovaného manžela, již se připojil k žalobě.**

(Rozh. ze dne 24. března 1934, Rv II 706/33.)

K žalobě manželky o rozvod manželství od stolu a lože z viny žalo-
vaného manžela se připojil žalovaný manžel, navrhnuv rozvod z vý-
hradné viny žalující manželky. Procesní soud první stolice
uznal na rozvod manželství z viny obou manželů. Odvolal se jen žalo-
vaný manžel a navrhl, by žaloba manželky byla zamítnuta, t. j. by byla
zamítnuta žalobní prosba, by manželství stran bylo rozvedeno z viny
žalovaného, takže by manželství to bylo rozvedeno výhradně z viny ža-
lobkyně. Odvolací soud vyhověl odvolání žalovaného a zamítl
žalobní prosbu, by bylo manželství rozvedeno z viny žalovaného, a
 uvedl v důvodech: Na základě skutkových zjištění dospěl odvolací
soud ku přesvědčení, že žalovaný na rozvodu manželství vinen není a

proto v tomto směru žalobu zamítl, takže z výroku rozsudku zůstala jen pravoplatná část, že se manželství stran rozvádí výhradně z viny žalobkyně.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Není správná výtká dovolání, že odvolací soud pochybil, zamítnuv žalobu dovolatelky o rozvod pro nedostatek důvodů, přesto však povoliv rozvod z její výhradné viny, k pouhé žádosti žalovaného, kterou se připojil k žalobě. Dovolatelka přehlíží ustanovení § 2 nař. min. sprav. ze dne 9. prosince 1897, čís. 283 ř. zák., že se žádostí o rozvod podanou bez souhlasu druhého manžela jest naložiti jako se žalobou, a ustanovení § 6, že při ústním jednání smí se jednati jen o tom důvodu rozvodu, který strany v žalobě neb v ž á d o s t i uplatňovaly, a že v rozsudku, jenž žádosti (žalobě) vyhovuje, vždy má býti rozhodnuto, zda ta neb ona strana zavinila rozvod, či žádná z nich (§ 12 dvorského dekretu z 23. srpna 1819 čís. 1595 sb. z. s.).

Čís. 13396.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Nepřípustným jest tajný zmocněnec společníků, nezapsaných v seznamu společníků, jenž by měl na venek táž práva a tytéž povinnosti, jako by byl společníkem.

(Rozh. ze dne 27. března 1934, R I 190/34.)

R e j s t ř í k o v ý s o u d nevzal na vědomí opověď společnosti s r. o., že společník Ervín H. nebyl společníkem společnosti, nýbrž jen tajným plnomocníkem pravých společnic Heleny H-ové a Lilli M-ové, jak prohlásil v předložené smlouvě ve formě notářského spisu ze dne 15. července 1929 a uložil jednateři společnosti, by v knize podílů podle § 26 zák. o společnostech s r. o. vedl Ervína H-a jako společníka se závodním podílem odpovídajícím kmenovému vkladu, jehož nabytí vykázáno smlouvami ve formě notářských spisů zřízenými (§ 76 cit. zák.), dokud nebude prokázáno, že Ervín H. svůj podíl v téže formě za podmínek § 5 smlouvy společenské postoupil jiné osobě. D ů v o d y: Smlouva zřízená notářským spisem ze dne 15. července 1929, jež ostatně uzavřena jen s Helenou H-ovou, nikoli s Lilli M-ovou, není dostatečným dokladem o nabytí závodních podílů těchto dvou pravých společnic. Především není ani tvrzeno, ani prokázáno, jak tyto dvě, prý pravé společnice podílů nabyly. Ze spisů rekursnímu soudu svého času krajským soudem v M. zaslaných není nabytí patrné a nebylo by tedy prokázáno, ani kdyby rejstříkový soud považoval tvrzenou tajnou plnou moc za přípustnou, že byly ke zmocnění oprávněny, neboť by současně muselo býti prokázáno právní jednání v zákonné formě uzavřené, jímž Helena H-ová a Lilly M-ová závodních podílů nabyly a od koho, a že tedy byly